

**ПрАТ «ВНЗ «МІЖРЕГІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ УПРАВЛІННЯ
ПЕРСОНАЛОМ»**

***СИЛАБУС НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ
«ПСИХОДІАГНОСТИКА»***

Спеціальність:	С4 Психологія
Освітній рівень:	перший (бакалаврський) рівень
Освітня програма:	Психологія

Загальна інформація про навчальну дисципліну

Назва навчальної дисципліни	Психодіагностика
Код і назва спеціальності	С4 Психологія
Рівень вищої освіти	перший (бакалаврський) рівень вищої освіти
Статус дисципліни	обов'язкова
Кількість кредитів і годин	8 кредитів /240 годин. Лекцій: 48 Семінарів: 60 Самостійної роботи студентів: 132
Строки вивчення дисципліни	5, 6
Мова викладання	українська
Вид підсумкового контролю	іспит

Загальна інформація про викладача. Контактна інформація.

Науковий ступінь	
Вчене звання	
Посада	
Дисципліни, які викладає НПП	
Напрями наукових досліджень	
Посилання на реєстри ідентифікаторів для науковців	
Контактна інформація викладача:	
Е-mail:	
Контактний тел.	
Телефон кафедри	
Портфоліо викладача на сайті кафедри/Інституту/ Академії	

Анотація курсу. Дисципліна "Психодіагностика" є фундаментальною складовою підготовки фахівців в області психології. Вона охоплює теоретичні основи, методи та етапи психологічної діагностики особистості, груп, психічних процесів і станів. У курсі розглядаються принципи побудови, адаптації та інтерпретації психодіагностичних методів, етичні аспекти діагностичної діяльності. Оволодіння дисципліною формує у студентів професійну компетентність в проведенні психологічних обстежень, аналізі результатів і наданні обґрунтованих висновків.

Предметом вивчення навчальної дисципліни «Психодіагностика» є вивчення теоретичних принципів, методів і процедур, використовуваних для оцінки індивідуальних психологічних характеристик, психічних процесів, станів і поведінкових патернів, а також розробка, адаптація, застосування та інтерпретація психодіагностичних інструментів у професійній психологічній практиці.

Мета навчальної дисципліни - навчити студентів ефективно здійснювати діагностичну діяльність; орієнтуватися у складних випадках діагностичної практики; розвивати і формувати психодіагностичне мислення у абітурієнтів.

Цілі. Ознайомити студентів з теоретичними основами психодіагностики, її цілями, задачами та основними поняттями.

Формувати у студентів вміння підбирати, адаптувати та використовувати психодіагностичні методи у відповідності з метою дослідження.

Розвивати навички обробки, аналізу і інтерпретації результатів психодіагностичних обстежень.

Вчити дотримуватися етичних норм та еталонів у процесі психодіагностичної діяльності.

Сприяти розвитку професійного мислення та критичного підходу до використання психодіагностичного інструментарію в практичній діяльності психолога.

Попередні вимоги базові загальноосвітні знання професійного циклу. Курс "Психодіагностика" безпосередньо пов'язаний з дисциплінами: Соціальна психологія і Консигентологія, Клінічна психологія згідно схеми освітньо-професійної програми (ЕПП), а також з освітніми компонентами Психологічна корекція, Психологічне консультування.

Програмні компетенції і результати навчання:

Загальні компетенції	ЗК 2. Знання і розуміння предметної області і розуміння професійної діяльності. ЗК 3. Навички використання інформаційно-комунікаційних технологій. ЗК 4. Здатність вчитися і освоювати сучасні знання. ЗК 6. Здатність приймати обґрунтоване рішення .
Спеціальні компетенції	СК1. Вміння оперувати категоріально-понятійним апаратом психології.

	СК2. Вміння ретроспективно аналізувати вітчизняний і зарубіжний досвід розуміння природи виникнення, функціонування і розвитку психічних феноменів . СК 4. Здатність самостійно збирати і критично обробляти, аналізувати та узагальнювати психологічну інформацію з різних джерел. СК5. Вміння використовувати валідні і надійні психодіагностичні інструменти. СК6. Здатність самостійно планувати , організовувати і проводити психологічні дослідження . СК 7. Вміння аналізувати та систематизувати отримані результати , формулювати аргументовані висновки і рекомендації . СК 8. Уміння організовувати і надавати психологічну допомогу (індивідуальну і групову). СК 9. Здатність проводити виховну і психопрофілактичну роботу за запитом. СК 10. Уміння дотримуватися норм професійної етики. СК 14. Здатність розуміти закономірності взаємодії між окремими людьми, соціальними групами та спільнотами.
Програмні результати навчання	ПРН 1 Аналізуйте і пояснюйте психічні явища, виявити психологічні проблеми і пропонуйте способи їх вирішення. ПРН2 Розуміє закономірності і особливості розвитку і функціонування психічних феноменів у контексті професійних завдань. ПРН3 Здійснює пошук інформації з різних джерел, у тому числі з використанням інформаційно-комунікаційних технологій, для вирішення професійних завдань. ПРН4 Обґрунтовує власну позицію, робить незалежні висновки на основі результатів власних досліджень та аналізу літературних джерел. ПРО5 Вибирати і застосовувати валідні і надійні інструменти психодіагностики (тести, опитувальники, проєктивні методики тощо) Для психологічних досліджень і технологій психологічної допомоги. ПРН6 Формулювати мету, завдання дослідження, володіти навичками збору первинного матеріалу, слідувати процедурі дослідження. ПРН7 Міркувати і критично оцінювати достовірність результатів психологічного дослідження, формулювати аргументовані висновки. ПРН11 Складає і реалізує план процесу консультування з урахуванням специфіки запиту та індивідуальних особливостей клієнта, забезпечує ефективність власних дій.

	ПРН17 Демонструє соціально відповідальну та свідому поведінку, слід гуманістичним і демократичним цінностям у професійній і громадській діяльності. МОП 19 Проаналізуйте соціально-психологічні характеристики людини і складіть соціально-психологічний портрет людини.
--	--

Зміст навчальної дисципліни

№	Назва теми	Кількість годин, включаючи			Індивідуальну роботу Методи викладання/
		Лекції	Семінари	Самостійна робота	
методи оцінки 5 семестр, модуль змісту 1. Концепція психодіагностики.					Методи навчання: вербальний (навчальна лекція; бесіда; навчальна дискусія); індуктивний метод; дедуктивний метод; трансляційний метод; аналітичний; синтетичний; практичний (робота з сюжетами судових справ); пояснювально-ілюстративний; репродуктивний; метод проблемного викладу; частково-пошуковий; дослідницький; інтерактивні методи (аналіз ситуації, дискусії, диспути, полеміка; діалог, синтез думок; мозковий штурм; розвиток навичок; ситуаційне моделювання, опрацювання дискусійних питань); моделювання професійної діяльності; інноваційні методи навчання (компетентнісний; проектно-
Тема 1.	Поняття психодіагностики. (Предмет і структура психодіагностики. Місце психодіагностики в системі психологічних наук. Задачі і роль теоретичної та практичної психодіагностики).	2	3	6	
Тема 2.	Історія психодіагностики	2	3	6	
Тема 3.	Загальна характеристика психодіагностичних методів (Вимоги до психодіагностичних методів. Класифікація і категоризація психодіагностичних методів. Тести як психодіагностичні інструменти. Концепції, переваги і недоліки психодіагностики, заснованої на тестуванні і не заснованої на ньому.)	2	3	7	
Тема 4.	Області застосування практичних психодіагностичних методів (Використання психодіагностики для оптимізації викладання і виховної роботи. Використання психодіагностики в медицині. Психодіагностика в психологічному консультуванні.).	2	3	7	

Тема 5.	Використання методів психодіагностики для вирішення проблем, пов'язаних зі сферою трудової діяльності. Використання психодіагностики в судово-психологічній експертизи	2	3	7	дослідницький); кейс-метод. Методи оцінювання: усний контроль (усне опитування, оцінка участі в дискусіях, інші інтерактивні методи навчання), письмовий контроль (контрольні роботи, самостійні роботи, есе); тестовий контроль (тести закритої форми: тест-альтернатива, тест-відповідність); метод самоконтролю і самооцінки; оцінка тематичних досліджень.
Змістовий модуль 2. Тестологія ЧАСТИНА 1					
Тема 6	Загальна теорія тестової психодіагностики. (Тест як психологічний інструмент. Поняття і класифікації тестів. Характеристики тестів. Комп'ютеризовані та комп'ютерні тести. Об'єктивні і суб'єктивні особистісні тести. Проблема адаптації та методичного забезпечення тестування).	2	3	7	
Тема 7	Організація психодіагностичного тестування. (Психологічний діагноз. Концепції та структурні компоненти. Ситуаційна мінлива іспиту і мінлива цілей іспиту. Концепція та характеристики тестового завдання. Алгоритм проведення обстеження (психодіагностичний процес: етап збору даних; етап обробки і інтерпретації; етап прийняття рішення).	2	4	7	
Тема 8	Морально-етичні проблеми в роботі психодиагноста. (Етичні питання, пов'язані з особистістю та професійними якостями осіб, задіяних в діагностичних методах. Етичні питання, пов'язані із забезпеченням прав осіб, яким ставиться діагноз.	2	4	7	

	Соціально-психологічні основи етичного кодексу психолога-діагност).				
Тема 9	Психодіагностика та освіта. Вікові аспекти психодіагностики (частина 1). (Завдання та функції психодіагностики в освітніх установах. Психолого-педагогічні проблеми вікової психодіагностики).	2	3	7	
Тема 10	Психодіагностика та освіта. Вікові аспекти психодіагностики (частина 2) (Основні області застосування психодіагностики в шкільних умовах; проблема готовності до школи як одна з актуальних завдань шкільної психодіагностики)	2	3	7	
Модульна тестова робота					
Всього :		20	32	68	
Форма контролю: Залік					

6 семестр

№	Назва теми	Кількість годин, включаючи			
		семінари	з	лекторами	Індивідуальну роботу Методи навчання/
методи оцінки, модуль змісту 1. Тестологія ЧАСТИНА 2					Методи навчання: вербальні (навчальна лекція; бесіда; навчальна дискусія); індуктивний метод; дедуктивний метод; трансляційний метод; аналітичний; синтетичний; практичний (робота з сюжетами судових справ); пояснювально-ілюстративний; репродуктивний;
Тема 1.	Діагностика немовлят і дітей раннього віку. (Методи і принципи діагностики немовлят і дітей раннього віку. Шкали оцінки розвитку в закордонній психодіагностиці. Оціночні шкали у вітчизняній психодіагностиці).	2	2	5	
Тема 2.	Діагностика психологічної готовності до школи. (Поняття та структура психологічної готовності. Організація	2	2	5	

	діагностики психологічної готовності: діагностика особистісної готовності. Діагностика сформованості передумов до навчальної діяльності. Програма діагностики психологічної готовності дітей до школи).				проблемно-орієнтований метод подання; частково-пошуковий; дослідницький; інтерактивні методи (аналіз ситуації, дискусії, диспути, полеміка; діалог, синтез думок; мозковий штурм; розвиток навичок; ситуаційне моделювання, опрацювання дискусійних питань); моделювання професійної діяльності; інноваційні
Тема 3.	Здібності як предмет психодіагностики. Концепція здібностей у вітчизняній та зарубіжній психології. Тести в діагностиці здібностей. Спеціальні здібності і тести спеціальних здібностей. Батареї тестів спеціальних здібностей. Діагностика спеціальних здібностей у вітчизняній психології.	2	2	5	методи навчання (компетентнісний; проектно-дослідницький); кейс-метод. Методи оцінювання: усний контроль (усне опитування, оцінка участі в дискусіях, інші інтерактивні методи навчання); письмовий контроль
Тема 4.	Основні етапи розробки тестів: психометричні основи психодіагностики. (Психометричні властивості тестів. Специфікації тестів. Визначення кількості завдань. Процедури розробки завдань. Розробка тестів та пілотні дослідження. Аналіз завдань, надійність і валідність тестів. Стандартизація та публікація тестів).	2	2	5	(контрольні, самостійні роботи, есе); тестовий контроль (тести закритої форми: тест-альтернатива, тест-відповідність); метод самоконтролю і самооцінки; оцінка тематичних досліджень.
Тема 5.	Комп'ютеризація психологічної діагностики. (Комп'ютери при розробці тестів. Комп'ютери при обробці результатів психологічних тестів. Правила та обмеження використання комп'ютерів у психологічній діагностиці. Перспективи комп'ютеризації діагностичних досліджень)	2	2	5	
Тема 6.	Діагностика психічних станів і емоційно-особистісної дезадаптації (Поняття психічного стану і його	2	2	5	

	характеристики. Класифікація психічних станів. Основні типи психічних станів. Діагностика психічних станів).				
Тема 7.	Особливості діагностики темпераменту та характеру (Основні погляди на природу темпераменту. Взаємозв'язок між темпераментом і рисами особистості. Підходи до вивчення темпераменту. Характер і взаємозв'язок між характером і темпераментом. Акцентуації характеру і їх поведінкові прояви).	2	2	5	
Модуль змісту 2. Тестологія ЧАСТИНА 3					
Тема 8	Особистісних опитувальників. Дослідження особистісних рис (Історичні аспекти дослідження особистості в психології. Особистісні опитувальники. Типи, характеристики і області застосування. Проблема достовірності особистісних опитувальників. Детермінанти відповідей (фальсифікація і упередженість відповідей; проблема розуміння питань і зміни відповідей; психометричний парадокс). Особистісні опитувальники і теорії особистості. Основа і взаємозв'язок)	2	2	5	
Тема 9	Нетестові методи психодіагностики. (Спостереження як метод психологічного дослідження. Інтерв'ювання як вид усного опитування. Анкети як вид письмового опитування. Експертна оцінка в психології. Контент-аналіз як психодіагностична процедура. Експерименти в психологічних дослідженнях).	2	2	5	

Тема 10	Математичні методи в психологічних дослідженнях (Розробка математичних методів обробки даних психофізичних досліджень. Застосування математичних методів при обробці експериментальних даних. Загальна сукупність і вибірка. Типи вибірки). Вимірювання і шкали, типи шкал. (Концепція вимірювання. Концепція шкали. Вимірювальні шкали. Номінальні, рангові, інтервальні, абсолютні шкали. Їх властивості. Визначення шкали, по якій вимірюється властивість. Важливість визначення)	2	2	5	
Тема 11		2	2	5	
Тема 12	Первинна описова статистика. (Показники центральної тенденції. Поняття та типи. Квантили розподілу. Показники мінливості). Нормальний закон розподілу та його використання. (Концепція розподілу. Типи розподілу характеристик. Нормальний розподіл як стандарт. Розробка тестових шкал. Перевірка нормальності розподілу).	2	2	5	
Тема 13	Коефіцієнти кореляції, кореляційний аналіз. (Концепція кореляції. Коефіцієнт r Пірсона. Коефіцієнт r Спірмена. Коефіцієнт τ Кендалла. Проблема часткової кореляції, проблема пов'язаних рангів. Кореляція двійкових даних).	2	2	5	
Тема 14	Параметричні і непараметричні методи порівняння вибірок. (Концепція параметричних методів. Порівняння дисперсій. t -критерій Стюдента для окремої вибірки. t -критерій Стюдента	2	2	3	

	для незалежних вибірок. Т-критерій Стюдента для залежних вибірок. Концепція непараметричних методів. U-критерій Манна-Уїтні - порівняння двох незалежних вибірок. Т-критерій Уїлкоксона – порівняння двох залежних вибірок. Критерій Крускала-Уолліса Н - порівняння більш ніж двох незалежних зразків. Тест Фрідмана χ^2 – порівняння більш ніж двох залежних вибірок).				
Модульна тестова робота					
Всього:		28	28	64	
Форма контролю: Іспит					

Технічне обладнання та/або програмне забезпечення. В освітньому процесі використовуються навчальні аудиторії, бібліотека, інтерактивна дошка, мультимедійний проектор та комп'ютер для проведення лекційних та семінарських занять з елементами презентації. Вивчення окремих тем і виконання практичних завдань потребує доступу до інформації зі всесвітньої мережі Інтернет, який забезпечується безкоштовною мережею Wi-Fi.

Форми методи контролю.

Контроль успішності здобувачів освіти поділяється на поточний і підсумковий (семестровий).

Поточний контроль здійснюють під час проведення практичних, лабораторних і семінарських занять, метою якого є систематична перевірка розуміння та засвоєння теоретичного навчального матеріалу, умінь використовувати теоретичні знання під час виконання практичних завдань тощо. Можливості поточного контролю є надзвичайно широкими: мотивація навчання, стимулювання навчально-пізнавальної діяльності, диференційований підхід до навчання, індивідуалізація навчання тощо.

Форми участі студентів у навчальному процесі, які підлягають поточному контролю:

- виступ з основного питання;
- усна доповідь;
- доповнення, запитання до того, хто відповідає;
- систематичність роботи на семінарських заняттях, активність під час обговорення питань;
- участь у дискусіях, інтерактивних формах організації заняття;
- аналіз монографічної літератури;
- письмові завдання (тестові, контрольні, творчі роботи, реферати тощо);
- підготовка тез, конспектів навчальних або наукових текстів;
- самостійне опрацювання тем.

Система оцінювання та вимоги.

Таблиця розподілу балів, які отримують здобувачі вищої освіти

	Постійний контроль знань										Модульн ий тест	Підсумков а оцінка	Загальна кількість балів
Теми	Тема 1	Тема 2	Тема 3	Тема 4	Тема 5	Тема 6	Тема 7	Тема 8	Тема 9	Тема 10	20	20	100
Робота на семінарі	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4			
Самостійна робота	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2			

Таблиця містить інформацію про максимальні бали за кожен вид навчальної роботи здобувача вищої освіти.

Під час оцінювання засвоєння кожної теми за поточну навчальну діяльність здобувачу освіти виставляють оцінки з урахуванням затверджених критеріїв оцінювання для відповідної дисципліни.

Критерії оцінювання результатів навчання здобувачів освіти та розподіл балів, які вони отримують, регламентуються Положенням про оцінювання навчальних досягнень здобувачів вищої освіти у ПрАТ «ВНЗ «МАУП».

Модульна контрольна робота з навчальної дисципліни «Психодіагностика» проводиться на останньому занятті модуля у письмовій формі, у вигляді тестування.

Критерії оцінювання модульного тесту з навчальної дисципліни:

При оцінюванні модульного тесту враховуються обсяг і правильність виконання завдань:

- оцінка «відмінно» (A) виставляється за правильне виконання всіх завдань (або більше 90% всіх завдань);

- оцінка «добре» (B) виставляється за виконання 80% всіх завдань;

- оцінка «добре» (C) виставляється за виконання 70% всіх завдань;

- оцінка «задовільно» (D) виставляється за правильне виконання 60% запропонованих завдань;

- оцінка «задовільно» (E) виставляється, якщо правильно виконано більше 50% запропонованих завдань;

- оцінка «незадовільно» (FX) виставляється, якщо виконано менше 50% завдань.

Неявка на модульний тест - 0 балів.

Вищезазначені оцінки перетворюються на рейтингові бали таким чином:

«A» - 18-20 балів;

«B» - 16-17 балів;

«C» - 14-15 балів;

«D» - 12-13 балів.

«E» - 10-11 балів;

«FX» - менше 10 балів.

Підсумкове оцінювання проводиться у формі іспиту. До іспиту допускається студент, який виконав усі необхідні навчальні завдання, визначені у навчальній програмі.

Підсумкова (семестрове) оцінка за дисципліну, що оцінюється за допомогою іспиту, складається з двох складових: результатів поточного оцінювання та оцінки за іспит.

Максимальна кількість балів за поточне оцінювання становить 60, а за іспит – 40.

Мінімальна кількість балів, необхідна для складання іспиту, становить 25.

Оцінка за поточну оцінку формується як сума балів, отриманих студентом під час семінарських/практичних занять, та будь-яких заохочувальних (бонусних) балів, якщо такі є.

Після оцінювання відповідей студента на іспиті викладач додає бали за іспит до балів, отриманих за поточну оцінку, щоб визначити підсумкову оцінку за курс.

Шкала оцінювання екзаменаційних завдань

Шкала	Загальна кількість балів	Критерії
Відмінно	30–40	Завдання виконано якісно; студент отримав максимальну оцінку за теоретичні знання.
Добре	20–29	Завдання виконано якісно, з достатньо високою часткою правильних відповідей.
Задовільно	10–19	Завдання виконано з середньою кількістю правильних відповідей; студент продемонстрував теоретичні знання з істотними помилками.
незадовільно з можливістю повторного складання	0–9	Завдання не виконано; студент продемонстрував теоретичні знання з істотними помилками.

Оцінювання додаткових (індивідуальних) видів навчальної діяльності. До додаткових (індивідуальних) видів навчальної діяльності відносять участь здобувачів у роботі наукових конференцій, наукових гуртків здобувачів і проблемних груп, підготовці публікацій, участь у Всеукраїнських олімпіадах і конкурсах та Міжнародних конкурсах тощо понад обсяги завдань, які встановлені відповідною робочою програмою навчальної дисципліни.

За рішенням кафедри здобувачам освіти, які брали участь у науково-дослідній роботі та виконували певні види додаткових (індивідуальних) видів навчальної діяльності, можуть присуджуватися заохочувальні (бонусні) бали за визначену освітню компоненту.

Також, заохочувальні бали можуть нараховуватися, якщо здобувач освіти, наприклад, виконав і захистив певні види робіт, відвідував всі лекції, семінарські й практичні заняття, має власний рукописний конспект лекцій та опрацьований додатковий навчальний матеріал, немає пропусків занять без поважних причин, відвідував додаткові консультації за участі лектора тощо.

Заохочувальні бали не є нормативними і не входять до таблиці розподілу балів, які отримують здобувачі вищої освіти та основної шкали системи оцінювання.

Один захід може бути підставою для виставлення заохочувальних балів лише за однією найбільш релевантною освітньою компонентою.

Оцінка самостійної роботи

Загальна кількість балів, отриманих студентом за виконання самостійної роботи, є одним із складових академічної успішності з дисципліни. Самостійна робота за кожною темою, відповідно до програми курсу, оцінюється в діапазоні від 0 до 1 бала за допомогою стандартизованих і узагальнених критеріїв оцінювання знань.

Шкала оцінювання виконання самостійної роботи (індивідуальних завдань) критерії оцінювання.

	Рівень виконання
--	------------------

Максимально можлива оцінка самостійної роботи (індивідуальні завдання)	Відмінно	Добре	Задовільно	Незадовільно
1	1	0,75	0,5	0

Форми оцінювання включають: поточне оцінювання практичної роботи; поточне оцінювання засвоєння знань на основі усних відповідей, доповідей, презентацій та інших форм участі під час практичних (семінарських) занять; індивідуальні або групові проекти, що вимагають розвитку практичних навичок і компетентностей (опціональний формат); вирішення ситуаційних завдань; підготовка резюме з самостійно вивчених тем; тестування або письмові іспити; підготовка проектів статей, тез конференцій та інших публікацій; інші форми, що забезпечують всебічне засвоєння навчальної програми та сприяють поступовому розвитку навичок для ефективної самостійної професійної (практичної, наукової та теоретичної) діяльності на високому рівні.

Для оцінювання результатів навчання студента протягом семестру використовується 100-бальна національна та ECTS шкала оцінювання.

Для оцінювання результатів навчання здобувача вищої освіти впродовж семестру застосовується 100-бальна, національна та шкала ЄКТС оцінювання

Шкала підсумкового оцінювання: національна та ECTS

Сума балів за всі види навчальної діяльності	Оцінка ECT8	Оцінка за національною шкалою	
		для екзамену, курсового проекту (роботи), практики	для заліку
90 – 100	A	відмінно	Зараховано
82-89	B	добре	
75-81	C		
68-74	D	задовільно	
60-67	E		
35-59	FX	незадовільно з можливістю повторного складання	не зараховано з можливістю повторного
0-34	F	незадовільно з обов’язковим повторним вивченням дисципліни	не зараховано з обов’язковим повторним вивченням

Політика курсу.

Для успішного засвоєння курсу «Психодіагностика» здобувач освіти має:

- регулярно відвідувати практичні заняття;
- систематично, системно й активно працювати на практичних заняттях;
- відпрацьовувати пропущені заняття або незадовільні оцінки, отримані на заняттях;
- виконувати у повному обсязі завдання, які вимагає підготувати викладач, належна їх якість;

- виконувати контрольні та інші самостійні роботи;
- дотримуватися норм академічної поведінки та етики.

Курс «Психодіагностика» передбачає засвоєння та дотримання принципів етики та академічної доброчесності, зокрема орієнтації на запобігання плагіату у будь-яких його проявах: всі роботи, доповіді, есе, реферати та презентації мають бути оригінальними та авторськими, не переобтяженими цитатами, що мають супроводжуватися посиланнями на першоджерела. Порушеннями академічної доброчесності вважаються: академічний плагіат, самоплагіат, фабрикація, фальсифікація, списування, обман, хабарництво, необ'єктивне оцінювання.

Рекомендовані джерела інформації.

Основні:

1. Мельничук О. Б. 316 Психологічна діагностика. Навчальний посібник. Річок. МОН України. 2023. 316 с.
2. Бедан В. Б. Схильність до переживання самотності: компонентний склад показників. Проблеми сучасної психології особистості: збірник мат. науково-практична конференція молодих вчених та студентів (Одеса, 17-18 травня 2018 р.). ДСВ, Одеса. 2018. С. 204-209.
3. Коломієць Л. Психологічна діагностика мотивації і спілкування особистості: навчально-методичний посібник. додаток. / Л. Коломієць, Р. Шульга. Вінницький державний педагогічний університет ім. М. Коцюбинського, Вінниця. 2012. 186 с.
4. Кушнір Ю. В.. Психодіагностика. Навчальний посібник. Кіц, Донецьк. 2012. 346 с.
5. Луценко О. Л. Практична робота з психодіагностики. Харківський національний університет імені Каразіна. 2018. 112 с.
6. Моргун В. Ф., Тітов В. Р. Основи психологічної діагностики: навчальний посібник. - 3-є видання. Видавництво "Слово", Київ. 2013. 464 с.
7. Морозов О. М. Психологія особистості: оперативна аудіовізуальна діагностика: навчальний посібник. Опубл. Паливода А. В., Київ. 2018. 328 с.
8. Самошкіна Л. М. Психодіагностика: Навчальний посібник. з мультимедійним курсом / Під редакцією члена-кореспондента Академії наук України, професора Е. Л. Носенко. Видавництво університетської освіти, Київ. 2019. 442 с.
9. Татьяначиков А. О. Характеристика психодіагностичного інструментарію для вивчення особливостей адаптації учнів до навчання в початковій школі/А. О. Татьяначиков//Від науки до практики: науково-методичний альманах. / Під ред. проф. В. В. Татьяначиковой. Випуск 3. Видавництво Б. В. Маторіна, Слов'янськ. 2018. С. 79-86.
10. Терлецька Л. Р. Основи психодіагностики. Навчальний посібник. Главник, Київ. 2016. 144 с.
11. Цильмак О. М. Психодіагностика та психокорекція міжособистісних і внутрішньоособистісних конфліктів Новітні психологічні технології: діагностика, консультування, психокорекція, не медична психотерапія: навчальний посібник / під ред. С. Д. Максименко, В. О. Луньовою. Інститут психології ім. Р. С. Костюка Національної академії наук України. Монреаль: Акцентографічні комунікації.

Київ. 2015. С. 205-219.

12. Чала Ю. М., Шахрайчук А. М. Психодіагностика: навчальний посібник / Ю. М. Чала, А. М. Шахрайчук. НТУ "ХПІ", Харків. 2018. 246 с.

13. Келлерман Х., Беррі А. Довідник по психодіагностическому тестування. Аналіз особистості в психологічному звіті. Четверте видання. Нью-Йорк: Спрінгер, 2013.

Список літератури

1. Белей М. Д., Тодорив Л. Д. Основи діагностичної психології. Типовит. Івано-Франківськ, 2008. 296 с.

2. Галян В. М. Психодіагностика. Академвидав, Київ. 2011. 464 с.

3. Корольчук М. С., Осіло В. І. Психодіагностика. Ніка-Центр, Київ. 2010. 400 с.

4. Maksymenko Ю. Б. Комп'ютерна діагностика у психології: принципи і методи розробки та використання. Психологія і суспільство. 2007. № 4. С. 56-72.

5. Моргун В. Ф., Тітов В. Р. Основи психологічної діагностики. Слово, Київ. 2009. С. 23-35.

6. Поліщук С. А. Методичне керівництво з психодіагностики / Університетський довідник С. А. Поліщука, Суми. 2009. 442 с.

7. Татяничков А. О. Психолого-педагогічне дослідження особливостей соціалізації учнів з обмеженими інтелектуальними можливостями на етапі адаптації у спеціальній школі / А. О. Татяничков, В. В. Татяничкова // Матеріали Міжнародної науково-практичної конференції ["Психологія і педагогіка: необхідність впливу науки на розвиток практики в Україні"], (Львів, 22-23 лютого 2019 р.). Частина 1. Громадська організація "Львівська педагогічна спільнота", Львів. 2019. С. 44-47.

8. Татяничков А. О. Психодіагностичний інструментарій для вивчення особливостей адаптації підлітків до навчання в основній школі в умовах інклюзивної освіти / А. О. Татяничков // Теоретико-методичне забезпечення навчання і виховання осіб з особливими освітніми потребами: збірник наукових праць. Випуск 6. Слов'янськ, 2016. С. 225-230.

Інформаційні ресурси

1. <https://stud.com.ua/37582/psihologiya/psihodiagnostika>

2. <https://westudents.com.ua/knigi/521-psihodagnostika-galyan-m.html>